

er gaaet over til at være en Fornødenhed for den store Befolkning. Krudt betegner man altsaa som en Luxusartikel, men Tobak skalbe ikke være nogen Luxusartikel. Jeg tror, at det virkelig er en Forvanskning af Begrebene. Jeg har ikke Noget imod, at man indfører nye Systemer, men man skal kalde Gjenstandene ved deres rette Navn. Den simple Mand kan ligesaa godt have Overdaadighedsgjenstande som den rige Mand, og er det for den rige, for muende og velstaaende Mand en Luxus at ryge Cigar, er det ogsaa Luxus for den fattige Mand at bruge Tobak. (Søren Sjøgen i en Det er en uretfærdig Skat!) Det har det ærede Medlem Lov til at sige, men jeg vil gjerne vide, hvorfor det ærede Medlem mener, at det er en uretfærdig Skat. Det ærede Medlem kan sige, at han anser det for en urigtig Grundsatning at bestemme Luxus, hvad vi tidligere have troet, var en rigtig Grundsatning; men saa komme vi ind paa en ganske anden Debat. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Medlem der vil faa mange Medlemmer med sig nu, men det kan maaste komme senere. For Dieblisset tror jeg, som sagt, ikke, at det vil finde Medhold, at det er en uretfærdig Grundsatning, som hidtil har været anerkjendt for at være den mest retfærdige, man kunde følge med Hensyn til Toldafgifter. — Dernæst har det ærede Ordfører ogsaa fremdraget et Punkt med Hensyn til Beskyttelsen, som jeg gjerne vil sige nogle Ord om, idet han nemlig har gjort en Indvending, som i alt Fald i lige saa høj Grad træffer det Forslag, som jeg ifjor tillod mig at fremsætte for Rigsdagen, som det her foreliggende. Han sagde, at Regeringen med Hensyn til Ophævelsen af Beskyttelsen har viit en større Lempelighed ligeoverfor de store Fabriker end ligeoverfor de mindre Haandværkere. Jeg tillader mig at sige, at det er en overordentlig urigtig Paastand; jeg tror, at enhver uhildet Prøvelse af de Motiver og Grundsetninger, der ere bragte i Anvendelse ved Hede dette Lovforslags Udarbejdelse vil vise sig at gaa i en anden Retning. Den ærede Ordfører ansøgte visse Exempler paa, at der havde fundet temmelig store Nedsettelse Sted paa Haandværksfrembringelser, men den ærede Ordfører tænker ikke paa, at det gjælder for saadanne Artikklers Bedkommende, med Hensyn til hvilke der hvefken er eller kan ventes nogen syn- derlig stor Indførel. Naar den ærede Ordfører naanlig som Exempel fremdrag Skomagerarbejde, hvor en saadan større Nedsettelse har fundet Sted, nemlig fra 32 til 12 Skilling paa et Pund Skoelær, saa vil man se, at denne Gold af 12 Skilling pr. Pd. af Skotet allerede i sig selv er en ganske ringe Beskyttelse, men hvad der i særdeleshed kommer i Betragtning, er, at det er en Artikel, der kun i et meget begrænset Omfang kan indføres, og det er altsaa ikke nogen særlig Grund til at vedligeholde den høje Gold. Det samme gjælder i endnu højere Grad om Haandfæver. Haandfæveprodu-

tionen har udviklet sig her i Landet i en saadan Grad, at Haandfæver endogaa er bleven til en Udførselsobjekt, i et meget betydeligt Omfang, og man har derfor fundet det uden nogen som helst Betænkning at nedsette Goldet paa Haandfæver med det samme Beløb, ja, jeg tror endog med et større Beløb. Ved at gjennegeaa Enkeltbederne i Regeringsforslaget vil det findes, at dette i det Hele taget netop med Hensyn til Haandværksfrembringelser er gaaet meget varsomt frem. Derimod vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er adskillige af Udvalgets Flertals Forslag, som netop for Haandværkets Bedkommende ere særdeles alvorlige. Jeg vil navnlig henlede Opmærksomheden paa dets Forslag med Hensyn til Sommer og Tre, og jeg holder mig overbevist om, at det, naar man undersøger det nøje, vil findes, at hvad man der har foreslaaet, vil gaa over Bygningsnedfæve og Opnære ganske anderledes alvorligt nær end noget af de Forslag, der ere komne fra Regeringen. Hvad Fabrikkerne angaar, har Regeringsforslaget paa flere Punkter været meget strengt, ja endogaa saa strengt, at Udvalgets Flertal paa flere Punkter har fundet det rigtigt at moderere det. Jeg vil nævne som Exempler Oliefabrikationen og Glasfabrikationen. Det er meget strenge Bestemmelser, der af Regeringen i saa Henseende ere bleve bragte i Forslag, men Regeringen har troet, at det burde gaa saa vidt i denne Henseende. Det vil altsaa, tror jeg, ses, at den ansøgte Setning ved nærmere Undersøgelse ikke kan staa sin Prøve. Jeg har, som sagt, ikke i Sindet at gaa dybt ind paa Forslaget med Hensyn til de enkelte Artikler; men jeg vil kun med Hensyn til en ganske enkelt af dem anføre nogle ganske korte Betragtninger, da det jo var muligt, at de i sin Tid kunde faae praktisk Betydning. Jeg vil navnlig for det Første tale lidt om Vin. Naar Regeringen og Udvalget har været enige i, at Goldet paa Vin kunde være noget højere, end den er. Dette minder mig om et Punkt, som den ærede Ordfører berørte, og som ogsaa, tror jeg, gav Anledning til en Misforstaaelse. Han fremsøgte nemlig som en Anførelse mod Regeringen, at der havde foreslaaet at beholde Krigsstatolden paa de forskjellige Varer, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der har Udvalget været enig for ikke saa faa Artikklers Bedkommende, f. Ex. for Tobaks Bedkommende. Nu foreslaar Regeringen med Hensyn til Vin endogaa at gaa noget videre, end Krigsstatoldloven fastsætter, og Udvalgets Flertal foreslaar at gaa endnu højere. Dette tror jeg er urigtigt. Jeg kan meget godt indrømme, at man bør bestaate Vinforbruget noget højere og vil meget gjerne gaa med dertil, naar jeg der ved kan tilveiebringe en virkelig Lettelse med Hensyn til andre Artikler, som jeg sætter mere Pris paa. Saa flere Henseender egner Vin sig særdeles godt til en højere Bestatning, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at, da den ærede Ordfører